

Előszó

Tisztelt Olvasók!

Ezúton jelentem be, hogy 2013. január 1-ével megváltam az Imágó Budapest főszerkesztői tisztségétől. A lap főszerkesztői teendőit jelen számunktól kezdve Kóváry Zoltán, a Szegedi Tudományegyetem Pszichológiai Intézetének adjunktusa látja el. Továbbra is tagja maradok a szerkesztőségnek, és ebben a minőségemben továbbra is részt veszek a szerkesztési munkálatokban. Az Imágó Egyesület elnökeként pedig felelős kiadóként jegyzem a lapot. Folyóiratunk elődje, a Thalassa huszonegy éven át, 1990 és 2010 között jelent meg a Ferenczi Sándor Egyesület lapjaként. A 2011-ben indult Imágó Budapest szellemében, koncepciójában, szerkesztési elveiben a Thalassa hagyományait folytatta; továbbra is több szakterület művelői számára nyitott, interdiszciplináris folyóirat maradt, amely a pszichoanalízisnek és társtudományainak újabb eredményeiről éppúgy beszámol, mint történeti múltjának kutatásáról. A megváltozott környezet azonban új kihívásokat jelent a lap számára. Hosszú ideig a Thalassa volt az egyetlen magyar nyelvű pszichoanalitikus folyóirat, ma már azonban társlapjaink, így a Lélekelemzés és a Pszichoterápia is jelen vannak a „piacon”. Azokat a tájékoztatási funkciókat, amelyeket a Thalassa magára vállalt, az internet jórészt feleslegessé tette. A nyomtatott számok finanszírozási nehézségei és a megváltozott olvasói igények szükségessé teszik a (részben) elektronikus megjelenésre való áttérést, amelyet már ebben az évben megkezdünk, 2013-ban a nyomtatott számok mellett két, csak elektronikus formában megjelenő számot tervezünk. Fontos követelmény a lap színvonalának megtartása, sőt emelése, mivel lektorált folyóiratként a benne való megjelenés a szerző mérhető tudományos teljesítményének értékét növelheti. Az elektronikus forma a lap strukturális megújulásával, sokirányú bővítési lehetőségek megjelenésével fog együtt járni. Bízunk benne, hogy a negyedszázados tapasztalat által lefektetett hagyományok és az új kihívásokra adott válaszok együttesen hozzásegítik az Imágó Budapestet, hogy modern, nyitott, nemzetközileg is elismert folyóiratként működhessen a jövőben is.

Az elmúlt csaknem negyedszázad során, amíg a Thalassát, illetve az Imágó Budapestet szerkesztettem, felnőtt egy új generáció, elsősorban a Pécsi Tudományegyetem Pszichológiai Doktori Iskolája elméleti pszichoanalízis

programjának korábbi és jelenlegi hallgatóiból. Tehetségüket és elkötelezettségüket már szerkesztőként is bebizonyították, hiszen az Imágó Budapest eddigi számai, csakúgy, mint a mostani szám, kollektív munkával készültek. Az új főszerkesztő személye a garancia arra, hogy ez a kollektív munkástílust a továbbiakban is folytatódik, így örömmel adom át neki a főszerkesztői funkciókat. Egyúttal szeretném megköszönni az elmúlt évtizedek során tapasztalt érdeklődést munkám iránt, a szerzők, fordítók, szerkesztők, lektorok, grafikusok, technikai munkatársak, támogató alapítványok és más szervezetek együttműködését. Külön kell említenem Kovács Annát, akinek technikai munkatársaként, tördelőként, szerkesztőként, lektorként és még ezer más módon kifejtett áldozatos munkája tette lehetővé a Thalassa, illetve az Imágó Budapest folyamatos megjelenését.

Az elmúlt időszak alatt több súlyos veszteség érte a lapot. 2006-ban elhunyt KISS GYULA, aki hosszú éveken át végezte a Thalassa nyomdai munkálatait. HIDAS GYÖRGY-ről, a Thalassa 2012-ben elhunyt szerkesztőbizottsági tagjáról és a Thalassa Alapítvány elnökéről 2012/4. számunkban emlékeztünk meg. 2013. április 5-én távozott körünkből PALKÓ MAGDA, a Thalassa, majd az Imágó Budapest olvasószerkesztője, aki tanácsaival, észrevételeivel fáradhatatlanul segítette munkánkat. Emlékét szeretettel őrizzük.

Budapest, 2013. május 16.

Erős Ferenc